

kommende til disse Erhverv følger Landbruget, kan man sige, at de samme Udtalelser maa gælde for os. Det vil sikkert vise sig, at et Lovforslag som dette, hvis det kunde gennemføres, i høj Grad vilde svække vort Erhvervsliv og ikke mindst komme til at gaa ud over de Mennesker, som tror, at det vilde være til Gavn for dem.

Vi vil derfor ikke fra vor Side være med til at gennemføre dette Lovforslag. Vi vil ikke være med til at gennemføre Lovforslag, som vi mener vil virke hemmende paa Erhvervslivet og modvirke Opsparingen. Det eneste Gode ved det foreliggende Lovforslag, den ekstraordinære Afbetaling paa Statsgælden, opnaas efter vor Mening paa en langt bedre Maade ad den Vej, vi har anvist, og som vi først har anvist, gennem det Lovforslag, vi har forelagt om Toldens Erlægelse i Guld. Den højtærede Finansminister sluttede sin Forelæggelsestale med at anbefale Lovforslaget som en Foranstaltning til Fremme af en god økonomisk Udvikling i Danmark. Jeg er her ganske uenig med den højtærede Minister. Jeg tror tværtimod, det vilde vise sig, hvis dette Lovforslag blev gennemført, at det vilde virke til Tilbagegang for den økonomiske Udvikling i Landet. Jeg kan derfor ikke anbefale Gennemførelsen af Lovforslaget, jeg maa tværtimod anbefale at gaa imod det.

Rode: Det forelagte Lovforslag, dets Begrundelse, de Oversigter over Statsgælden, som ledsager det, og den højtærede Finansministers Forelæggelsestale peger alt sammen paa den tunge Arv, som den nuværende Regering har overtaget efter sine Forgængere. I Sandhed, det er ikke nogen let Byrde at bære Arven efter Ministeriet Neergaard. For Statsgælden og de Forpligtelser, som den har paaført det danske Samfund, er der gjort Rede i Lovforslagets Bemærkninger. Den højtærede Finansminister gjorde dog selv opmærksom paa, at det store Tal ikke er fuldkomment, idet en Gæld til Nationalbanken ikke er medtaget, Han kunde have tilføjet, at heller ikke Gælden til den svenske Rigsbank er medtaget. Og i selve Oversigten i Lovforslagets Bemærkninger er rigtig bemærket, at det Tal, der er opført for Statsgælden til Amerika, er det bogførte Beløb, et Beløb af i alt 281 Mill. Kr., medens Beløbet udregnet efter Dagens Kurs naar op til ca. 325 Mill. Kr. Af hele den Rentebyrde, som denne Statsgæld paadrager det danske Samfund, hidrører adskilligt over $\frac{1}{3}$ fra de 4 Aar, i

hvilke Finansministerens Forgænger har styret Finanserne.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at opfordre den højtærede Finansminister til, naar hans Budget forelægges, at drage Omsorg for, at den virkelige Forrentning af Gælden kommer til at træde klart frem. Den foregaaende Finansminister bestræbte sig ikke herfor, tværtimod, den virkelige Forrentning af Gælden viste sig ikke paa Statsgældsparagraffen, idet en stor Del af den var skjult i Kursdifferencer, fremtrædende paa en helt anden Paragraf, nemlig Paragraffen for Forrentning af Kassebeholdningen.

Jeg vil ogsaa gerne bede den højtærede Finansminister om at oplyse et Forhold, som ikke staar helt klart. Medens det nemlig er givet, at det store Laan af 1912, det, som den nuværende Finansministers Forgænger optog, da han forrige Gang var Finansminister, og de to Laan, han har optaget i sin sidste Periode, alle sammen forrentes paa en saadan Maade, at den danske Krones Fald betyder en meget stor Vækst i Forrentningsbyrden, er det ikke helt let at se, om noget tilsvarende gælder hele den Række af ældre Laan, de 3 og $3\frac{1}{2}$ pCts Laan fra 1894 til 1909, som er optaget i Frankrig. Den rent umiddelbare Slutning vil vel være, at da disse Laan er optaget i Frankrig, vil den danske Krones forholdsvise gunstige Stilling i Forhold til Franc her betyde en Fordel. Men saa vidt jeg har kunnet se af de Oplysninger, der foreligger, er der ogsaa til disse Laan hæftet Forhold, som gør, at man kan forlange, i alt Fald for nogle af dem, Renten betalt i anden Mønt, saaledes at heller ikke her er der en Lettelse, men tværtimod en yderligere Forværring. I det hele taget maa jeg sige, at jeg venter, at den nuværende højtærede Finansminister bestræber sig for at klarlægge den finansielle Situation. Jeg tør sige til den højtærede foregaaende Finansministers Ros, at han var en Mester i at tilsløre.

Hvad dette Forslag med Rette peger paa, er, at der i Statsgælden, dens Forrentning, dens Afdrag, er et for det danske Samfund saare alvorligt Spørgsmaal. Selvfølgelig bør vi ikke se bort fra, at vor Stilling relativt i Statssamfundene ikke er ringe, men ethvert Samfund maa jo sørge for sig selv, og derfor er ogsaa Formindskelse af den danske Statsgæld en saare ønskelig Opgave. Denne Opgave løses ikke paa den Maade, den tidligere Finansminister søgte at løse den, ved, naar han skulde tilbagebetale 10 Millioner, da at